

253**ROZPORZĄDZENIE MINISTRA INFRASTRUKTURY¹⁾**

z dnia 9 lutego 2005 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie szczegółowego sposobu oraz trybu nadawania i umieszczania w pojazdach cech identyfikacyjnych

Na podstawie art. 66a ust. 5 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. — Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 2003 r. Nr 58, poz. 515, z późn. zm.²⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Infrastruktury z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie szczegółowego sposobu oraz trybu nadawania i umieszczania w pojazdach cech identyfikacyjnych (Dz. U. Nr 227, poz. 2249) wprowadza się następujące zmiany:

¹⁾ Minister Infrastruktury kieruje działem administracji rządowej — transport, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 4 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 11 czerwca 2004 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Infrastruktury (Dz. U. Nr 134, poz. 1429).

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2003 r. Nr 124, poz. 1152, Nr 130, poz. 1190, Nr 137, poz. 1302, Nr 149, poz. 1451 i 1452, Nr 162, poz. 1568, Nr 200, poz. 1953 i Nr 210, poz. 2036, z 2004 r. Nr 29, poz. 257, Nr 54, poz. 535, Nr 92, poz. 884, Nr 121, poz. 1264, Nr 173, poz. 1808 i Nr 273, poz. 2703 oraz z 2005 r. Nr 25, poz. 202.

1) w § 5:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Cechę identyfikacyjną umieszcza stacja, o której mowa w art. 83a ust. 7 ustawy, zwana dalej „stacją”, wskazana w decyzji starosty właściwego w sprawach rejestracji pojazdu.”,

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Stacja wystawia zaświadczenie potwierdzające umieszczenie cech identyfikacyjnych, które jest podstawą do zmiany danych w dowodzie rejestracyjnym pojazdu i karcie pojazdu, jeżeli była wydana.”;

2) w załączniku do rozporządzenia objaśnienie do rys. 1 i 2 otrzymuje brzmienie:

„*) Należy wpisać kod rozpoznawczy stacji.”.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Infrastruktury: *K. Opawski*

254**ROZPORZĄDZENIE MINISTRA KULTURY¹⁾**

z dnia 31 stycznia 2005 r.

w sprawie dopuszczania do użytku szkolnego programów nauczania i podręczników dla szkół artystycznych

Na podstawie art. 22a ust. 8 ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty (Dz. U. z 2004 r. Nr 256, poz. 2572, Nr 273, poz. 2703 i Nr 281, poz. 2781 oraz z 2005 r. Nr 17, poz. 141) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

¹⁾ Minister Kultury kieruje działem administracji rządowej — kultura i ochrona dziedzictwa narodowego, na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 11 czerwca 2004 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Kultury (Dz. U. Nr 134, poz. 1430).

1) szczegółowe warunki, jakie muszą spełniać programy nauczania i podręczniki dopuszczane do użytku szkolnego;

2) warunki tworzenia przez nauczycieli własnych programów nauczania;

3) szczegółowe warunki i tryb dopuszczania do użytku szkolnego programów nauczania i podręczników oraz cofania dopuszczenia;

4) warunki, jakie muszą spełnić osoby wpisywane na listę rzeczoznawców, oraz warunki i tryb skreślania z listy rzeczoznawców;

5) wysokość i tryb wnoszenia opłat w postępowaniu o dopuszczenie do użytku szkolnego programu nauczania lub podręcznika, a także warunki wynagrodzenia rzeczoznawców.

§ 2. Program nauczania dla zajęć edukacyjnych, zwany dalej „programem nauczania”, spełnia następujące warunki:

- 1) stanowi opis sposobu realizacji treści nauczania i osiągnięć uczniów ustalonych w podstawie programowej kształcenia w zawodzie szkolnictwa artystycznego lub zadań edukacyjnych ustalonych w podstawie programowej kształcenia ogólnego, określonych w odrębnych przepisach, zwanych dalej „podstawą programową”;
- 2) dotyczy całości lub części przedmiotu, ścieżki edukacyjnej, modułu, bloku przedmiotowego, kształcenia zintegrowanego;
- 3) zawiera w szczególności:
 - a) informacje obejmujące typ szkoły artystycznej, etap edukacyjny (etapy edukacyjne), przedmiot (w tym zakres kształcenia), blok przedmiotowy lub inny rodzaj zajęć edukacyjnych, dla których program nauczania jest przeznaczony, autora (współautorów) programu nauczania, a w przypadku programu nauczania dla zajęć edukacyjnych artystycznych — również nazwę i symbol cyfrowy zawodu,
 - b) szczegółowe cele edukacyjne, uwzględniające osiągnięcia uczniów ustalone w podstawie programowej,
 - c) materiał nauczania związany ze szczegółowymi celami edukacyjnymi, uwzględniający treści nauczania ustalone w podstawie programowej,
 - d) procedury osiągania szczegółowych celów edukacyjnych, uwzględniające sposoby, metody i techniki ich osiągania,
 - e) opis założonych osiągnięć ucznia i propozycje metod ich oceny, uwzględniające metody sprawdzania, czy zostały osiągnięte założone cele, z uwzględnieniem w zakresie kształcenia ogólnego standardów wymagań będących podstawą przeprowadzania sprawdzianów i egzaminów, określonych w odrębnych przepisach,
 - f) omówienie założeń, na jakich została oparta koncepcja programu nauczania, relacji do zakresu podstawy programowej, ewentualnych specjalnych warunków odnoszących się do realizacji programu nauczania.

§ 3. Warunkiem dopuszczenia do użytku szkolnego programu nauczania jest uzyskanie dwóch pozytywnych opinii sporządzonych przez rzeczoznawców, o których mowa w § 17 ust. 1, w tym:

- 1) opinii zawierającej ocenę poprawności merytorycznej i metodycznej programu nauczania, uwzględniającą aktualny stan wiedzy w dziedzinie, której program dotyczy, oraz ocenę zgodności programu nauczania z podstawą programową;

2) opinii zawierającej ocenę spełnienia przez program nauczania warunków określonych w § 2.

§ 4. 1. Minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego dopuszcza program nauczania do użytku szkolnego na wniosek osoby fizycznej, osoby prawnej lub jednostki organizacyjnej nieposiadającej osobowości prawnej.

2. Wniosek zawiera informacje wymienione w § 2 pkt 3 lit. a oraz informacje o wydawcy w przypadku zamiaru publikacji programu nauczania. Do wniosku należy dołączyć:

- 1) trzy egzemplarze programu nauczania;
- 2) oświadczenie o nienaruszaniu praw osób trzecich, w szczególności praw autorskich;
- 3) dowód wniesienia opłaty, o której mowa w § 15 ust. 2 pkt 1.

§ 5. 1. Minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego, w celu zaopiniowania programu nauczania, wskazuje rzeczoznawcę, o którym mowa w § 17 ust. 1, właściwego dla zakresu wymaganej opinii, i informuje o tym osobę fizyczną, osobę prawną lub jednostkę organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej ubiegającą się o dopuszczenie programu nauczania do użytku szkolnego.

2. Rzeczoznawca opracowuje opinię w terminie 21 dni od dnia otrzymania egzemplarza programu nauczania.

3. Opinia powinna być zakończona stwierdzeniem o pozytywnym albo negatywnym zaopiniowaniu programu nauczania albo stwierdzeniem o pozytywnym zaopiniowaniu programu nauczania pod warunkiem dokonania wskazanych przez rzeczoznawcę poprawek.

§ 6. Program nauczania dopuszczony do użytku szkolnego przez ministra właściwego do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego może być aktualizowany w celu uwzględnienia zmian wynikających z postępu technologicznego lub zmian przepisów prawa.

§ 7. Podręcznik spełnia następujące warunki:

- 1) zawiera systematyczną prezentację wybranych treści nauczania, ujętych w podstawie programowej;
- 2) jest poprawny pod względem merytorycznym, dydaktycznym, wychowawczym oraz językowym;
- 3) uwzględnia aktualny stan wiedzy naukowej, w tym metodycznej;
- 4) zawiera materiał rzeczowy i materiał ilustracyjny uwzględniający odpowiednio poziom kształcenia, zwłaszcza pod względem stopnia trudności, formy przekazu, właściwego doboru pojęć, terminów i sposobu ich wyjaśniania;
- 5) ma logiczną, spójną konstrukcję;

- 6) pomaga uczniom w samodzielnej pracy;
- 7) ma estetyczną szatę graficzną.

§ 8. 1. Warunkiem dopuszczenia do użytku szkolnego podręcznika jest uzyskanie trzech pozytywnych opinii opracowanych przez rzeczoznawców, o których mowa w § 17 ust. 1, w tym:

- 1) jednej opinii zawierającej ocenę zawartości merytorycznej, z uwzględnieniem materiału ilustracyjnego,
- 2) jednej opinii zawierającej ocenę przydatności dydaktycznej i wychowawczej, z uwzględnieniem materiału ilustracyjnego,
- 3) jednej opinii zawierającej ocenę poprawności językowej oraz ocenę dotyczącą przystosowania języka do poziomu nauczania

— z uwzględnieniem warunków określonych w § 7.

2. Warunek uzyskania pozytywnej opinii, o której mowa w ust. 1 pkt 3, nie dotyczy podręczników przeznaczonych do nauczania języków obcych, niezawierających tekstów w języku polskim.

§ 9. 1. Minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego dopuszcza podręcznik do użytku szkolnego na wniosek osoby fizycznej, osoby prawnej lub jednostki organizacyjnej nieposiadającej osobowości prawnej.

2. Wniosek określa, dla jakich zajęć edukacyjnych, etapu kształcenia, zawodu i typu szkoły artystycznej przeznaczony jest podręcznik, autora (współautorów) oraz rok wydania. Do wniosku należy dołączyć:

- 1) cztery egzemplarze kompletnego opracowania podręcznika;
- 2) oświadczenie o nienaruszaniu praw osób trzecich, w szczególności praw autorskich;
- 3) dowód wniesienia opłaty, o której mowa w § 15 ust. 2 pkt 2.

§ 10. 1. Minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego, w celu zaopiniowania podręcznika, wskazuje rzeczoznawcę, o którym mowa w § 17 ust. 1, właściwego dla zakresu wymaganej opinii, i informuje o tym osobę fizyczną, osobę prawną lub jednostkę organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej ubiegającą się o dopuszczenie podręcznika do użytku szkolnego.

2. Rzeczoznawca opracowuje opinię w terminie 30 dni od dnia otrzymania egzemplarza podręcznika.

3. Opinia powinna być zakończona stwierdzeniem o pozytywnym albo negatywnym zaopiniowaniu podręcznika albo stwierdzeniem o pozytywnym zaopiniowaniu podręcznika pod warunkiem dokonania wskazywanych przez rzeczoznawcę poprawek.

§ 11. Dopuszczenie podręcznika do użytku szkolnego dotyczy danego wydania oraz kolejnych niezmiennych wydań.

§ 12. Podręczniki dopuszczone do użytku szkolnego mogą być aktualizowane w kolejnych wydaniach, jeżeli aktualizacja wynika z konieczności uwzględnienia postępu technologicznego lub zmian przepisów prawa.

§ 13. 1. Programy nauczania oraz podręczniki dopuszczone do użytku szkolnego są wpisywane do wykazu programów nauczania albo wykazu podręczników, ze wskazaniem odpowiednio:

- 1) autora (współautorów), tytułu programu nauczania lub podręcznika, a w przypadku publikacji — także wydawcy;
- 2) typu szkoły artystycznej, etapu edukacyjnego, rodzaju zajęć edukacyjnych, dla których program nauczania lub podręcznik jest przeznaczony;
- 3) numeru dopuszczenia;
- 4) rzeczoznawców, którzy opracowali opinie.

2. Wykazy, o których mowa w ust. 1, są podawane do publicznej wiadomości na stronie internetowej urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego.

§ 14. Wydawca podręcznika wpisanego do wykazu podręczników zamieszcza w podręczniku adnotację: „Podręcznik dopuszczony do użytku szkolnego przez ministra właściwego do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego, wpisany do wykazu podręczników, przeznaczony do nauczania

.....,

w
(typ szkoły artystycznej)

na podstawie opinii rzeczoznawców:

- 1),
- 2),
- 3)

Numer dopuszczenia.....”.

§ 15. 1. Osoba fizyczna, osoba prawna lub jednostka organizacyjna nieposiadająca osobowości prawnej ubiegająca się o dopuszczenie do użytku szkolnego programu nauczania lub podręcznika wnosi opłatę na rachunek wskazany przez ministra właściwego do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego.

2. Wysokość opłat, o których mowa w ust. 1, wynosi:

- 1) w przypadku programu nauczania — 500 zł;
- 2) w przypadku podręcznika — 800 zł.

3. Minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego może na uzasadniony wniosek osoby fizycznej, osoby prawnej lub jednostki organizacyjnej nieposiadającej osobowości prawnej ubiegającej się o dopuszczenie do użytku szkolnego programu nauczania lub podręcznika zmniejszyć wysokość opłaty, o której mowa w ust. 2, jednakże wysokość opłaty nie może być mniejsza niż odpowiednio 10 % opłaty, o której mowa w ust. 2.

4. Uzasadnienie, o którym mowa w ust. 3, powinno w szczególności określać rodzaj programu nauczania lub podręcznika oraz etap edukacyjny, do którego jest przeznaczony.

§ 16. 1. Cofnięcie dopuszczenia do użytku szkolnego programu nauczania lub podręcznika może nastąpić w przypadkach określonych w art. 22a ust. 7 ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty.

2. W przypadku cofnięcia dopuszczenia do użytku szkolnego na wniosek podmiotu posiadającego tytuł prawny do programu nauczania lub podręcznika, wniosek powinien zawierać oświadczenie tego podmiotu o prawach do danego programu nauczania lub podręcznika, ze wskazaniem jego autora (współautorów), tytułu programu nauczania lub podręcznika i numeru dopuszczenia.

3. W przypadku cofnięcia dopuszczenia do użytku szkolnego programu nauczania lub podręcznika, minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego skreśla program nauczania lub podręcznik z wykazu, o którym mowa w § 13 ust. 1.

§ 17. 1. Na listę rzeczoznawców do spraw programów nauczania i podręczników dla szkół artystycznych, prowadzoną przez ministra właściwego do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego, może być wpisana osoba posiadająca wykształcenie wyższe magisterskie oraz doświadczenie w pracy naukowej, artystycznej lub dydaktycznej i która uzyskała opinię zawierającą rekomendację szkoły wyższej, instytucji naukowej, stowarzyszenia twórczego, ministra właściwego do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego lub dyrektora Centrum Edukacji Artystycznej.

2. Na listę rzeczoznawców nie może być wpisana osoba, która była karana karą dyscyplinarną lub za przestępstwo popełnione umyślnie.

3. Wpis na listę rzeczoznawców jest dokonywany na wniosek osoby zainteresowanej.

4. Do wniosku należy dołączyć:

- 1) kopie dokumentów poświadczających posiadane wykształcenie i doświadczenie oraz opinię, o której mowa w ust. 1;
- 2) oświadczenie wnioskodawcy o niekaralności karą dyscyplinarną albo za przestępstwo popełnione umyślnie.

5. Lista rzeczoznawców jest podawana do publicznej wiadomości na stronie internetowej urzędu obsłu-

gującego ministra właściwego do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego.

§ 18. 1. Wysokość wynagrodzenia rzeczoznawcy jest uzależniona od:

- 1) rodzaju opiniowanego programu nauczania lub podręcznika;
- 2) etapu edukacyjnego, dla którego jest przeznaczony program nauczania lub podręcznik;
- 3) rodzaju i zakresu opinii;
- 4) objętości opiniowanego programu nauczania lub podręcznika.

2. Wysokość wynagrodzenia rzeczoznawcy ustala minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego.

§ 19. Rzeczoznawca nie może opiniować programu nauczania lub podręcznika, jeżeli:

- 1) jest autorem lub współautorem programu nauczania lub podręcznika przeznaczonego do nauczania w tym samym zakresie i na tym samym etapie edukacyjnym;
- 2) pozostaje z podmiotem ubiegającym się o dopuszczenie do użytku szkolnego programu nauczania lub podręcznika w takim stosunku prawnym lub faktycznym, że może to budzić uzasadnione wątpliwości co do jego bezstronności.

§ 20. Minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego skreśla rzeczoznawcę z listy, o której mowa w § 17 ust. 1:

- 1) na wniosek rzeczoznawcy;
- 2) jeżeli rzeczoznawca dwukrotnie, bez uzasadnienia, przekroczył termin wyznaczony na opracowanie opinii;
- 3) jeżeli na podstawie dodatkowej opinii, opracowanej przez innego rzeczoznawcę wskazanego przez ministra właściwego do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego z listy, o której mowa w § 17 ust. 1, zostanie stwierdzone, że program nauczania lub podręcznik, który został pozytywnie zaopiniowany przez rzeczoznawcę, zawiera błędy merytoryczne, dydaktyczne, wychowawcze lub językowe w zakresie opracowanej przez rzeczoznawcę opinii, albo że program nauczania lub podręcznik, który został negatywnie zaopiniowany przez rzeczoznawcę, jest poprawny pod względem merytorycznym, dydaktycznym, wychowawczym lub językowym w zakresie opracowanej przez rzeczoznawcę opinii;
- 4) w przypadku ukarania rzeczoznawcy karą dyscyplinarną lub za przestępstwo popełnione umyślnie.

§ 21. 1. W szkole artystycznej wyboru programu nauczania dla zajęć edukacyjnych dokonuje nauczyciel prowadzący te zajęcia, uwzględniając możliwości i za-

interesowania uczniów, spośród programów nauczania wpisanych do wykazu, o którym mowa w § 13 ust. 1.

2. Nauczyciel lub zespół nauczycieli może opracować własny program nauczania samodzielnie lub z wykorzystaniem programów nauczania dopuszczonych do użytku szkolnego, nie naruszając praw osób trzecich, w szczególności praw autorskich.

3. Program nauczania opracowany przez nauczyciela lub zespół nauczycieli może zostać wprowadzony do szkolnego zestawu programów nauczania, o którym mowa w § 22 ust. 1, po uzyskaniu pozytywnej opinii nauczyciela mianowanego lub dyplomowanego, posiadającego wykształcenie wyższe z dziedziny wiedzy zgodnej z zakresem treści nauczania, które program nauczania obejmuje.

§ 22. 1. Szkolny zestaw programów nauczania realizowanych w danej szkole artystycznej dopuszcza do użytku szkolnego dyrektor szkoły artystycznej, po zasięgnięciu opinii rady pedagogicznej i rady szkoły, a jeżeli nie została ona powołana — opinii rady rodziców lub innego przedstawicielstwa rodziców.

2. Szkolny zestaw programów nauczania uwzględnia całość podstawy programowej dla danego typu szkoły artystycznej.

§ 23. 1. Program nauczania opracowany przez nauczyciela lub zespół nauczycieli, wchodzący w skład szkolnego zestawu programów nauczania, może być aktualizowany w celu uwzględnienia zmian wynikających z postępu technologicznego lub zmian przepisów prawa.

2. Centrum Edukacji Artystycznej udziela szkołom artystycznym i nauczycielom niezbędnej pomocy w sprawach programów nauczania.

§ 24. W zakresie kształcenia ogólnego w szkołach artystycznych mogą być stosowane programy nauczania i podręczniki dopuszczone do użytku szkolnego przez ministra właściwego do spraw oświaty i wychowania.

§ 25. W szkole artystycznej mogą być stosowane podręczniki niewpisane do wykazu podręczników, o którym mowa w § 13 ust. 1, jeżeli w wykazie brak jest podręcznika do prowadzenia danych zajęć edukacyjnych.

§ 26. Do wniosków o dopuszczenie do użytku szkolnego programu nauczania lub podręcznika, złożonych i nierozpatrzonych do dnia wejścia w życie rozporządzenia, stosuje się dotychczasowe przepisy.

§ 27. Traci moc rozporządzenie Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego z dnia 12 czerwca 2001 r. w sprawie warunków i trybu dopuszczania do użytku szkolnego programów nauczania i podręczników oraz zalecania środków dydaktycznych dla szkół i placówek artystycznych (Dz. U. Nr 67, poz. 710), w zakresie dotyczącym warunków i trybu dopuszczania do użytku szkolnego programów nauczania i podręczników dla szkół i placówek artystycznych.

§ 28. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Kultury: *W. Dąbrowski*

255

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA OBRONY NARODOWEJ

z dnia 8 lutego 2005 r.

w sprawie funduszy i gospodarki finansowej Wojskowej Agencji Mieszkaniowej

Na podstawie art. 19 ust. 10 ustawy z dnia 22 czerwca 1995 r. o zakwaterowaniu Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 2002 r. Nr 42, poz. 368, z późn. zm.¹⁾) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1

Przepisy ogólne

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) szczegółowe warunki tworzenia funduszy,
- 2) sposób prowadzenia gospodarki finansowej — Wojskowej Agencji Mieszkaniowej.

§ 2. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o:

- 1) Agencji — rozumie się przez to Wojskową Agencję Mieszkaniową;
- 2) jednostkach organizacyjnych Agencji — rozumie się przez to jednostki organizacyjne wymienione w § 3;
- 3) okresie sprawozdawczym — rozumie się przez to okres sprawozdawczy, za który Agencja sporządza sprawozdanie finansowe w trybie przewidzianym

¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 74, poz. 676, Nr 113, poz. 984 i Nr 240, poz. 2055, z 2003 r. Nr 80, poz. 718, Nr 101, poz. 944 i Nr 134, poz. 1267 oraz z 2004 r. Nr 6, poz. 39 i Nr 116, poz. 1203.